

РЕШЕНИЕ

№ 33138

гр. София, 10.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6418** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.10, ал.1, т.22 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.

Образувано е по жалба на Д. А. А. А. , гражданка на С., [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по заявление №ВЕУ25000204V/17.03.2025г. с цел събиране на семейство, издаден от длъжностно лице при Генералното Консулство на Република България в [населено място], Л..

По изложените в жалбата съображения - се моли да се уважи същата. Твърди се, че актът е процесуално и материално незаконосъобразен. Също така се прави довода, че отказът е постановен в несъответствие с целта на закона. Конкретно се визира, че отказът е постановен по молба на съпругата на лице с предоставен хуманитарен статут за чието семейство има решение за събирането му от ДАБ. С оглед изложеното в съответствие с принципа за запазване целостта на семейството –следва да се уважи искането за виза. Постановеният отказ ще попречи на ефективното упражняване на правото на семеен живот. На следващо място- категорично се изразява несъгласие с посоченото основание за отказ като извод, че заявената цел не отговаря на действителността и ще се използва страната ни за транзитен пункт за миграция към трета държава. Визира се, че няма данни от къде и е почерпена тази информация. Изложеното прави отказа като постановен без мотиви и фактически основания, а следователно и опорочен. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата и да се отмени отказа, като преписката се върне на ответника за постановяване на съответния акт.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Д..

Ответната страна –не се представлява и не изразява становище за съдебното заседание.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 02.06.25г. е по отношение на отказ без данни за изписаната дата на връчване, поради което се приема, че е в срок. Жалбата е допустима и предвид това, че се правят твърдения, че е засегнато правото на семеен живот по чл.8 от ЕКПЧ и съответно по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ се обосновава правото на съдебно оспорване.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по заявление на л.15 №25000204 от 17.03.2025г. с искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Към визата е представено решение №7398 от 01.07.2024г. на ДАБ на л.9, с което се разрешава на основание чл.48, ал.1, т.3 от ЗУБ на бащата Т. А., с предоставен хуманитарен статут, да се събере със семейството си на територията на РБ- с неговата съпруга Д. А. А. А. и с малолетното им дете –Р. А. Т.. Заявлението е окомплектовано и със застраховка.

Въз основа на заявлението е постановен отказ по стандартен формуляр, в който е отбелязано чл.10, ал.1, т.22 от ЗЧРБ – има данни, че целта на влизане е да се използва страната ни като транзитен пункт за миграция към трета държава. Добавено е, че анализът на документите и направените от апликанта изявления не доказват по категоричен начин действителните намерения за пътуване.

Към преписката са представени Заповед №1 от 20.01.2025г. на Посланика на РБ в Л. -л.34, с която същият определя издалият отказа М. С.- З. в ДП в Б. за консулско длъжностно лице, което да разглежда и да се произнася по заявленията за виза.

Също така е приложена на л.36 и Заповед №95-00-26 от 16.01.2025г., с която Министърът на външните работи е упълномощил в т.4 ръководителите на дипломатически и консулски представителства да се произнасят по заявленията за виза вкл. отказ.

В съдебното производство е разпитан свидетелят Т. А. А.- съпруг на жалбоподателката. Видно от показанията му, които съдът напълно кредитира – лицето има хуманитарен статут. Живее в [населено място] в[жк], работи тук, в процедура е по събиране на семейството. В РБ е от 2023г.. Жена му и сина му - му липсват. Детето иска да бъде с баща си и най-вече да дойде в РБ, за да може да ходи на училище, тъй като в С., където са –няма такава. съответно съпругата му ще се грижи за семейството.

С определение №21642 от 24.06.2025г. на л.43 съдът е указал на страните доказателствената тежест вкл. на ответника да посочи в 20-дневен срок от къде следват изводите за отказа и за това, че ще се използва страната ни за транзитен пункт. Дали има в тази насока становище на Дирекция „Миграция“ или на ДАНС.

Видно от отговор на л.55 от ДМ същата не изразява становище.

Видно от отговор на л.65 от ДАНС -по визата е изразено положително становище.

На л.67 е приложено и писмо за липса на данни за преминаване пред ГКПП на съпругата.

От адв.Д. – е представена информация получена по Закона за достъп до обществена информация за това колко откази има постановени с цел доказване тенденциозност в тази насока и конкретна политика. Представя се съдебна практика за сведение.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкцията на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. Съгласно чл.34, ал.1 от същата не се издава виза на чужденец , когато е налице едно от основанията посочени в чл.10 от ЗЧРБ. Решението по

арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Във връзка с компетентността са представени Заповед №1 от 20.01.2025г. на Посланика на РБ в Л. –л.26, и на л.29 и Заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на Министъра на В., поради което се прави извода, че отказът е постановен от компетентен орган.

Относно възражението, че не е мотивиран акта – същото се споделя. Макар да се касае за отказ по стандартен формуляр, и отразеното основание - чл.10, ал.1, т.22 от ЗЧРБ – „има данни, че целта на влизане е да е използва страната ни като транзитен пункт за миграция към трета държава“. Вкл. е добавено, че „анализът на документите и направените от апликанта изявления не доказват по категоричен начин действителните намерения за пътуване“. За съда това са констатации, изводи, за които на ответника изрично е указано да посочи от къде следват, което не е направено. Същите са на фона на това, че от събраните в съдебното производство доказателства - писмо на ДАНС - се установява, че има положително становище за съпругата по заявлението ѝ за виза. На състава му е служебно известно писмо от ответника по адм.дело № 6078/2025г. /касаещо малолетното дете в семейство/, в което писмо по отношение на бащата е направено недоказаното твърдение, че има отказано право на пребиваване. В мотивите на посоченото Решение 33130 от 10.10.2025г. по адм.дело №6078/25г. е визирано, че за бащата не е съобразено, че същият има хуманитарен статут по ЗУБ. Това означава, че се ползва с правата по чл.32 от ЗУБ и видно от ал.3 чужденец с предоставен хуманитарен статут има правата и задълженията на чужденец с разрешено постоянно пребиваване. По настоящето дело такива твърдения не се правят, но е неясно къде е констатация, че майката е правила изявления, при чиито анализ се установява визираната причина за отказ.

Ответникът е длъжен да зачете акта на ДАБ – предоставения статут и решението за събиране на семейството. Видно от показанията на съпруга, които съдът кредитира- същия желае да се събере със семейството си и има решение за това. Подсигурил е жилище, има и средства, тъй като работи. Ето защо е неизвестно на каква фактическа база е направен извода за това, че майката /вкл. и 4 годишното дете с отказ по адм.дело 6078/2025г. на 47 състав/ ще използва страната ни за транзитен пункт. В съответствие с утвърдената практика -на ответника, както се подчерта, е указано- да посочи, ако тези данни се съдържат в становище на ДАНС или ДМ т.е. в отделен, различен от оспорения акт- и това не е направено.

По същество трябва да се маркира, че в действителност -държавите, без да нарушават произтичащите за тях ангажименти от договорите, могат да контролират влизането на чужди граждани на тяхна територия, но вмешателството в правото по отношение на семейния им живот следва да отговаря на изискванията на чл. 8, § 2 КЗПЧОС. Съгласно посочената разпоредба намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество, в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите, какъвто е настоящият случай. В разпоредбата на чл. 8, § 2 от КЗПЧОС са очертани рамките, в които, при спазване на принципа на съразмерност, е допустимо нарушение на правото на личен и семеен живот при най-малко засягане на правата и законните интереси на лицата. Такива ограничения са допустими на база установявания по надлежен ред от съответните органи на обстоятелства за опасност за сигурността на държавата, но в своята практика по приложението на чл. 13, вр. чл. 8 ЕКПЧОС, Съдът в С. е имал възможността да се произнесе, че дори да бъдат използвани поверителни материали, засягащи националната сигурност, това не освобождава властите от ефективен съдебен контрол върху приложената мярка. Следователно – ако има подобни данни трябва да са известни и оспорващият да може да се защити по отношение на тях.

С оглед изложеното се касае за процесуално незаконосъобразен акт –постановен без мотиви и при неясна фактическа обстановка, поради което следва да се отмени и преписката да се върне на органа.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

По жалба на Д. А. А. А. , гражданка на С., [дата на раждане]

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразен ОТКАЗ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по заявление №ВЕУ25000204V/17.03.2025г. с цел събиране на семейство, издаден от длъжностно лице при Генералното Консулство на Република България в [населено място], Л..

ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне съобразно мотивите.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: